

Nr 182.

Av herr **Persson, Helmer**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m.

I 1950 års statsverksproposition har Kungl. Maj:t under punkt 192 i niönde huvudtiteln föreslagit riksdagen att till Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. för budgetåret 1950/51 anvisa ett reservationsanslag av 265 000 kronor.

Skogsstyrelsen anför, att denna nya form för den skogligen yrkesutbildningen rönt ett starkt intresse och att det därför är av vikt, att nödigen medel ställas till förfogande. Nästa budgetår beräknar skogsstyrelsen, att följande antal kurser skola hållas: 18 ungdomskurser, 20 skogsarbetarkurser, 11 förmanskurser, 20 körarkurser, 36 kombinerade kurser, 4 fortbildningskurser samt 42 skogsbrukskurser. Skogsstyrelsen anser därvid ett anslag på 375 000 kronor tillräckligt.

Skogsvårdsstyrelserna anse emellertid, att kursverksamheten kommer att öka i sådan omfattning, att anslaget borde vara 436 000 kronor. Med all säkerhet ha skogsvårdsstyrelserna här räknat mera realistiskt än skogsstyrelsen. Den starka minskningen av sysselsättningen i norrlandsdistriktet, som säkerligen kommer att än mer tilltaga i omfattning, torde i många avseenden ha varit bestämmande för skogsvårdsstyrelsernas anslagsberäkningar.

Skogsvårdsstyrelsen i Norrbotten har hemställt om anslag av landstinget för att kunna bedriva skogsvårdskurser. Främst motiverade skogsvårdsstyrelsen sitt anslagsäskande med nödvändigheten av att ge kursdeltagarna fri inkvartering och utspisning. I runt tal beräknar skogsvårdsstyrelsen i Norrbotten, att kostnaderna för mat och logi belöpa sig till 6 kronor per dag.

Med tanke på den avgörande roll skogen spelar i det svenska folkhushället vore det icke för mycket begärt, att skogsvårdskurser av antytt slag helt bekostades med statliga medel. Nuvarande bidragsbestämmelser förutsätta emellertid, att lokala bidragsmedel skola utgå för inkvartering och utspisning av kursdeltagarna samt att verksamheten även i andra avseenden skall bestridas på samma sätt.

Inför det perspektiv, som upprullas på det ekonomiska området, måste det anses berättigat, att finansieringen av skogsvårdskurserna helt bekostas av statsmakterna. I Norrbotten äger staten cirka 60 procent av skogarna jämte stora industrianläggningar och kan rimligtvis inte fordra, att

det i finansiellt avseende ansträngda landstinget skall svara för stora utgifter i berörda verksamhet. Och en av grundförutsättningarna för att denna verksamhet skall kunna utvecklas är, att kursdeltagarna erhålla sådana ekonomiska villkor, som kunna möjliggöra deras yrkesutbildning på skogsvårdens område.

Från skogen hämtar vårt land de största rikedomarna. Vården av landets största nationaltillgång står under all kritik. Det statsfinansiella läget motiverar inte, att nuvarande restriktiva politik föres i fråga om skogsvården, skogsvårdsutbildningen samt yrkesutbildningen på skogsbrukets område.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta

att till Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. för budgetåret 1950/51 anvisa ett reservationsanslag av 436 250 kronor, samt

att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsam omarbetning av nuvarande statsbidragsbestämmelser för skogsbrukskurser.

Stockholm i januari 1950.

Helmer Persson.
